

CARLO GOLDONI

TREPERENDY

(I pettegolezzi delle donne)

Překlad: Jaroslav Pokorný

Režie: Pavel Hladík

Osoby a obsazení:

Marcella, domnělá dcera patrona Tonih	Eliška Randusová
Beppo, její milý	Tomáš Rychlík
Patron Toni, patron bárky	Luděk Kaplan
Pantalone, obchodník	Pavel Hladík
Beatrice, Římanka	Lída Vorišková
Eleonora, její přítelkyně	Jitka Juračková
Sgualda, vetešnice	Jana Zapletalová
Catte, pradlena	Iva Skálová
Anzoletta, švadlena	Kateřina Bečičková
Lelio, přemrštěnec	Petr Hlavatý
Arlecchino, Leliův sluha	Vladimír Hladík
Ottavio, řečený Salamina	David Šmejdiř
Musa, řečený Křížala	Vítězslav Vondrouš
Rosalia, Eleonořina služebná	Libuše Štraková
Toffolo, námořník u patrona Tonih	Vítězslav Vondrouš
Špagato, mladík z Neapole	Kryštof Šimek
Nosič	František Běhounek
Čišík v hospodě	František Běhounek

Text sledují

Drahomíra Kašparová, Libuše Štraková

Kostýmy

Renata Šedá, Petra Kopecká

Výtvarná spolupráce

Petr Špaček

Světla

Milan Kořínek

TREPERENDY,

v doslovném překladu „ženské klepy“, byly poprvé hrány v benátském divadle Santi Angelo v roce 1751 jako závěrečné představení karnevalové sezóny. Ve vývoji Goldoniho tvorby je hra určitým mezníkem. Je zde ještě patrné dědictví staré komedie dell'arte, ale autor již tradičním maskám dává nové zařazení typů ze soudobých Benátek. „Treperendami“ začíná linie Goldoniho známých komedií, které posléze vyústí v nejlepší autorovu hru „Poprask na laguně“.

Zápletka hry je prostínek – příběh milenců, kterým se teprve po krkolomných potížích konečně podaří dospět ke kyženému sňatku. Příběh je tedy jednoduchý, dalo by se říci banální. Nicméně jazykové mistrovství autora a hromadění situací dává dobrou příležitost právě pro ochotnické divadlo, kde si každá postava najde to své.

V našem případě je hra uváděna v nezkrácené verzi.

Proč právě Treperendy?

Po Goldoniho hře jsem sáhl po sedmi letech (20. 12. 2008 Poprask na laguně)
z několika důvodů:

- Chtěl jsem, aby si někteří členové souboru odpočinuli jednak od složitosti postav, jednak od textové zátěže. Někteří totiž nosí v hlavě už texty tří reprizovaných her, a to je na hlavu ochotníkovu víc než dost. Další „klády“ netřeba. Proto jsem i uvolnil režijní opratě a dal všem větší volnost.
- Chtěl jsem, aby si zahráli všichni, kteří momentálně chtějí a můžou hrát. Vždyť někteří se neobjevili na jevišti už dva roky, někteří i delší dobu. A pokud chceme, aby soubor fungoval, nemůže se na jevišti stále otáčet jen pět šest lidí.
- Chtěl jsem dát příležitost mladým neokoukaným tvářím, kterým už pomalu a jistě začínají být kalhoty a sukně v dětském souboru malé. A ruku na srdce: začínáme být povážlivě čím dál více souborem důchodců. Jak dané šance mladí využijí, záleží jen na nich. Byl bych rád, kdyby ji chytili pořádně za pačesy.

Kdybych měl uvést motto našeho představení, asi bych použil verše písně Jiřího Suchého:

Co ve městě se povídá

Je samej drb a klep

Klepy nemínout tě směj se anebo breč

A tak se člověk dovídá

Co nikdy neproved

Všichni lidi ve městě

Už vedou o tom řeč

No jo, ale motto se uvádí na začátku a ne na konci. A já ho dám na konec. Že bych byl novátorský? Asi spíš blbej. Doufám, že tak nedopadne i to dnešní představení. No, snad se konečně všichni na jevišti sejdem...

Pavel Hladík

Carlo Goldoni

TREPERENDY

Divadelní soubor Kulturního domu Holice

Sobota 19.12.2015 v 19:30
Kulturní dům města Holice

